

26/1/1930 - 2022

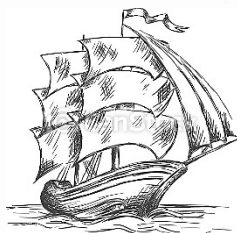
עלון מס' 12 (3311)
כ"ד אדר א' תשפ"ב
25 פברואר 2022

עלון קיבוץ עין המפרץ

פעם מאוד רציתי להיות/ יוסי גזית

מתוך ספר שירה שכתב יוסי, ויצא ביוזמת המשפחה במלאת שנה ללכתו אחרי מחלה קשה

פעם מאוד רציתי להיות רקדן בלט.

ומנצח על תזמורת

וספן של אניית מפרש

ומאמן נבחרת ברזיל בכדורגל.

ליד מקומי על חוף באוקיינוס השקט,

הנהג של הביטלס,

זמר יודא,

טועם מוסמך של שוקולד בלגי

ושופט קו באולד - טרפורד.

כשבגרתי קצת, שיניתי כיוון ורציתי מאוד להיות

מכוון הפסנתרים של מוצרט בוינה,

תופר הגלימות של סוקרטס,

מגרש הזבובים של אלברט שווייצר באפריקה,

סדרן ראשי באולם התיאטרון של שיקספיר בסטראפורד,

שוער הבית של צ'רלי צ'פלין,

מתרגל הטקסטים של מריל סטריפ

מוזג היין הקבוע של אלתרמן,

משתתף קבוע במניין של עגנון,

ולא הצלחתי להיות ולו אחד מהם.

מאל אני מתרכז בעיקר במה שיש.

שלום לקוראים (גם את מאמרת),

ט"ו בשבט מאחורינו כתאריך, אבל כמויות הגשם היפות עד כה צבעו את שטחי הבור בצבעים וצורות מופלאים. רוצה להמליץ לכל אחד מכם, ובמיוחד למשפחות, לצאת לבריכות הדגים של קיבוץ מעיין צבי (הקיבוץ של ניצה), ולא כדי לדוג אלא כדי לקבל השראה מהפריחה המדהימה שכרגע מלאה ברקפות, קצת כלניות, ותוך כמה זמן יפרחו הצבעונים. אני מוכן לתת הסברים איך להגיע. אבל לפני שאתם זזים – קראו את הכתבה של **יוסף כהן ז"ל ששוש** מצאה בשבילנו בארכיון.

אסא ארנון משתף אותנו ברשימה מאוד מיוחדת ומרגשת על מצבו בקהילה, שבהחלט מביא את הקושי הכפול של מי שנגזר עליו עקב מחלתו להרגיש בודד, ולא דווקא בגלל התנהגות הקהילה. אל תוותרו.

הקהילה תורמת – מכתב תודה מרגש (שוב מרגש) נשלח מכפר הילדים "מגדים", שמאכלס 60 ילדים שנולדו לעולם קשה, והוריהם אינם יכולים לשפר את מצבם.

ספורט – כן, הפעם לא כדורעף, הפעם **כדור-מים**, מן משחק משונה שדורש כושר מרבי. אז יש לנו נציג שתופס מקום מכובד בספורט זה. מי שמע?, מי יודע? – **יובל קלרפלד**, הבן של בובי ושחר קלרפלד, שמילדות מתאמן ומשחק בקבוצת כדור-המים של הפועל זבולון, קבוצת צמרת שזוכה בהרבה תארים מאז הקמתה וכיום בהשתתפות משמעותית של יובל גם בנבחרת ישראל, שעולה לראשונה לאלופות אירופה. רק ברמז – ליובל הייתה תרומה מאוד חשובה בניטרול הסנטר הטורקי. נבחרת ישראל ניצחה את הטורקים 9:7. לא ממשיך יותר, אתם תקראו. **"ארבע שעות ביום"**, סרט שבטח רבים מכם ראו בטלוויזיה. בעקבותיו התעורר שיח ער ונרגש ברשתות החברתיות. אנו מפרסמים שלוש תגובות (לא משלנו), ונשמח לקבל את התגובות שלכם לסוגיה הזאת.

ועוד משפט על איכות הסביבה, למי שבאמת אכפת מה אנחנו משאירים, כל אחד למשפחה העתידית שלו וגם לעתיד כדור הארץ: מיון אשפה ופתרון להקטנת כמות גזי החממה במתקן מיוחד שהוקם בקיבוץ יגור. הלוואי עלינו.

שבת שלום,

מוכה

מה קורה - (לפי סדר העמודים)

3	משולחן הנהלת הקהילה	12-13	ארבע שעות ביום (תגובות)
4	פרחי שבט ותודות	14-15	מתקן לעיבוד פסולת אורגנית
5	מילות פרידה של רחלי גזית	16	22.2.22 – לידה מיוחדת בבית נהריה
6-7	לחיות בחולי	17	הודעות
8	תודה והערכה לטיול של ימא	18	דף תרבות
9	מס איזון – מאמר דעה		
10-11	נבחרת כדורמים עשתה היסטוריה		

ברכת החלמה מלאה שלוחה לכל חולינו.

לחיילינו, באשר הם, שלוחה ברכת שלום ושלווה.
שובו הביתה בשלום.

עורך: מוכה נאור, חברת מערכת דפי עיצוב
פנימי, אין להעתיק או לפרסם ללא אישור מוסדות הקיבוץ.
כתובת: בדואר האלקטרוני: alon@ein.co.il

משולחן הנהלת הקהילה

פרוטוקול להנהלת קהילה 1/2022 מתאריך 13.1.22

1. פרוטוקול הנהלת קהילה 25/2021 אושר.
2. מבקר הפנים הציג את דו"ח הביקורת שנערך באגף הבריאות. צויין כי חשיבות הדו"ח הוא העיסוק בדברים שהם בליבת הערבות ההדדית בקיבוץ עין המפרץ. הדברים מטופלים ועלו נהלים בהם יש לטפל – ההנהלה מקבלת את הדו"ח. הדו"ח יוצג בפני חברי הקבוץ.
3. שימרת הציגה את תכנית אגף הבריאות. היקף התקציב כ-3 מליון ₪. פעילות עיקרית תתבצע במ. השיניים, ביתנו, והרווחה בפריפריה.

הוחלט:

- 3.1 מאשרים שינוי במבנה מנהלת הבריאות – תוספת 2 נציגי ציבור במקום ממלאי תפקיד.
- 3.2 אושר שימור השירות של הסעות לצרכי בריאות למי שנוקד לכך על ידי שימוש במוניות. הפרטים יפורסמו לציבור ע"י מינהלת הבריאות.
4. שונות – יפורסם מכרז לאחראי מבנים בקבוץ.

פרוטוקול להנהלת קהילה 2/2022 מתאריך 27.1.22

5. פרוטוקול הנהלת קהילה 1/2022: בוצעו תיקונים בפרוטוקול שהופץ מחדש.
6. שינויים מוצעים בנוהל קליטה: יסמין הציגה את השינויים המוצעים בתקנון הקליטה, זאת לאחר ביצוע שני מחזורי קליטה והפקת לקחים בצמ"ד. עלו מספר הערות לתיקון – גיל הקליטה, הסדרים ברורים ופשוטים יותר לנקלטים ועוד.

הוחלט:

- ההנהלה מקבלת את המלצת צמ"ד עם השינויים שעלו.
 - צמ"ד יכינו דיון בנושא הצמיחה הדמוגרפית העתידית לקיבוץ עד מחצית 2022.
 - ההנהלה ממליצה לאסיפה לקבל שינויים אלו.
7. עומר עמיר נבחרה למנהלת החינוך הבלתי פורמאלי לאחר ששימשה כממלאת מקום. פורסם מכרז ועומר היתה הנרשמת היחידה – אנו מאחלים לעומר הצלחה רבה, ומודים לנועה על תקופה קצרה אך טובה בתפקיד.
 8. שונות:
 - 8.1 תוספת תקציב 2022 לחברים תחולק במרץ. אנו פועלים ליישום החלטה קודמת בנושא הסדרת חובות בתקציב, וישוחררו קופות גמל מלפני יום השינוי אל מול קיזוז הבנוס.
 - 8.2 צוות לטיפול במכבסה והפיכת הקומונה למגורים העביר תכנית ליועצים מקצועיים. יעשה מאמץ לסיים את התכניות בקרוב.
 - 8.3 על מנת לבצע מכרזים על פי הכללים הנדרשים לצורך קבלת תב"ר (תקציב בלתי רגיל), הועד המקומי יבחר עו"ד מהתחום. משרד ש. כהן לא עוסקים בתחום זה. נבחרה עו"ד אילנה עדר.
 - 8.4 הוגשו מס' הצעות לתכנון דירות 55 מ"ר. צוות הכולל את אריה, ניצן, אביק ותמיר יבחן את ההצעות כשלב ראשון - תוכן ותכנית בינוי, ובהמשך יתבצע תכנון. יוקם צוות מוביל אותו תרכז ניצן.

רשם: תמיר

מעט על הפריחה הייחודית בעונת החורף. רשימה פרי עטו של יוסף כהן ז"ל.

יש אומרים כי ראש השנה לאילנות מסמל את ראשיתו של האביב, אך למעשה הוא חל בעיצומם של ימות הגשמים, כשבארצנו שולט עדיין החורף, המתבטא בקרה ובימי סגריר. לכל הדעות, מזג אוויר זה אינו נוח לפריחה. ואכן, מרבית הצמחים שלנו מעדיפים לפרוח באביב, כאשר המזג האוויר מתחמם ופעילות החרקים גוברת.

רק צמחים בודדים "מעזים" לפרוח בחודש שבט, ואלה מכונים "בני המטר". על הנועזים האלה נמנים מידענינו: הכלנית, הרקפת והנרקיס. עמי קדם שחיו באזורנו התרשמו מאוד מפרחים אלה, המסוגלים להתקיים בתנאי מזג אוויר קשים, וחיברו עליהם אגדות שונות, הפזורות בספרי הקדמונים. גם לבני עמנו אגדה על אחד מ"בני מטר", וזו לשונה:

"כשעלה שלמה לכס המלכות החליט לעצב את סמל מלכותו בצורת כתר נאה. אמר שלמה לעבדיו לצאת אל מרחבי הארץ ולחפש דגם מתאים לכתרו.

סיירו עבדי המלך לאורכה ולרוחבה של ארצנו וחיששו בין הפרחים צורה מתאימה לכתר מלכם. ראו את הוורד, אך שחצנותו וקוציו הדוקרניים גרמו לכך שידחו את יופיו. בדקו את הכלנית, אך היא נראתה להם צנועה יתר על המידה. וכך דחו גם פרחים אחרים. נסתיים הזמן אותו הקציב המלך לעבדיו והם עמדו לחזור לירושלים בבגדים פנים. לפתע נתגלתה להם בהרים הרקפת. התבוננו העבדים ברקפת נפעמים ואמרו: "הרי לרקפת התכונות העושות אותה ראויה להיות תבנית לכתר מלכנו. היא נאה והדורה, ולעלים צורת לב המזכירה את טוב ליבו של מלכנו." חזרו עבדי המלך שמחים אל הארמון. ואכן, יפה היתה הרקפת בעיני שלמה, והוא עיצב את כתרו בצורתה וזכר את תכונותיה הטובות כל ימי מלכותו. כשהלך שלמה המלך לעולמו הרכינו כל הרקפות את ראשיהן בעצב, וכך הן נשארו עד עצם היום הזה."

תודה על תרומתכם הנדיבה

ברצוננו להודות לכם מקרב לב על תרומתכם הכל כך נדיבה עבור כפר הילדים מגדים. אין לנו מספיק מילים להודות לכם.

כפר הילדים מגדים הוקם לפני מעל שני עשורים, ומאז הקמתו היווה בית חם ואוהב עבור מאות ילדים בסיכון. כיום גרים בכפר כ- 60 ילדים וילדות בגילאי 8-18 אשר הוצאו מבתיים ע"י שירותי הרווחה במקום מגוריהם עקב התעללות, אלימות, הזנחה וחוסר יכולת של הוריהם לגדל אותם. בכפר גרים הילדים במשפחתונים. בכל משפחתון גרים 8-10 ילדים עם אם בית אשר דואגת לכל צרכיהם. היא מעירה אותם בבוקר, מכינה להם את הכריך האהוב, מקבלת אותם עם ארוחה חמה כשהם חוזרים מבית הספר, מחבקת, מנשקת, משחקת ומנגבת את הדמעות כשעצוב. בנוסף לאם הבית ישנו צוות שלם של אנשי חינוך וטיפול, מדריכים, עובדים סוציאליים וש"ש, אשר לכולם מטרה משותפת – לדאוג לילדים. בזכות המסגרת העוטפת והמחבקת לומדים הילדים לאט לאט להאמין באחרים, ובעיקר בעצמם. הם מתחילים ללכת לבית הספר בצורה סדירה, מצמצמים פערים לימודיים, משתתפים בחוגים, רוכשים חברי נפש ובעיקר מעזים לחלום על עתיד טוב יותר. נשמח מאד להזמינכם לביקור בכפר ולפגוש את הילדים המתוקים שלנו בהם אנחנו כל כך גאים. מודים לכם שוב, מקרב לב.

בברכה רבה,

שרון מלה - מנהל כפר הילדים מגדים

מילות פרידה מרחלי הזית, שמסיימת את תפקידה בעמותת הוותיק

לוותיקי מטה אשר שלום וברכה,
בימים אלה אני מסיימת את תפקידי כמנכ"לית עמותת הוותיק, ומתחילה חפיפה עם ורד אריאל. החל מ- 1/3/22 ורד תהיה מנהלת העמותה.
ביקשתי לסיים את התפקיד לאחר 12 שנים מרתקות ומשמעותיות ביותר עבורי. עשיתי כמיטב יכולתי לפיתוח העמותה ולצמיחתה ומקווה שאכן תרמתי להרחבת שדה הפעילויות, להתאמתן לצרכים ולרצונות של רבים מכם ולפתחן בהתאם לידע החדש על תקופת החיים בגיל השלישי.
העולם השתנה מאוד ב- 12 השנים האלה, ואיתו השתנו מאוד גם הגישה לגיל השלישי, המחקר והידע אודותיו. אנחנו בעמותה השתדלנו וממשיכים להשתדל להיות מעודכנים, לשנות ולהשתנות, להעמיק ולהרחיב ידע ואפשרויות פעילות עבורכם.
הרבה תודה לכל אחד ואחת מכם על הקבלה, על החברות, על הרגשת השותפות לכל אורך הדרך. אני מרגישה שזכות גדולה נפלה בחלקי לעסוק בתפקיד כל כך מאתגר ומתחדש ולעבוד בסביבה כל כך תומכת ומפרגנת.
יש לעמותה צוות נהדר, מחויב כל כולו לטובתכם, רגיש ומעמיק חשוב, כך שאתם בידיים נהדרות! אני עצמי אמשיך להיות מעורבת בהנהלת העמותה ובפרויקט לכבוד בני ה- 80 השנה (ילידי 1942).

אנא תראו ברכה זו ממני באופן אישי לכל אחד ואחת מכם. המון הצלחה לורד – בטוחה שתצליח ותעשה חיל!

בידידות רבה,
רחלי

גלריית הספריה מציגה:
שירת העשבים
תערוכת צילומים מאת
אלה שילה

הכתיחה:
ביום שני
28/2 בשעה
11.30
בגלריית הספריה
הציבור מוזמן

לחיות בחולי (2)

אסא ארנון, פברואר 2022

אני חוזר אליכם באותו שם, באותו בית, לא כדי לבקש רחמים (יש לי משלי מספיק), לא כדי לשחרר קתרזיס ממצוקתי, גם לא לבקש עזרה קונקרטי, אני חוזר כדי קצת להתחבר. בין כל הקשיים, מכאובי הגוף והנפש, אחד הדברים הקשים לי ביותר הוא – הניתוק, הבדידות המסוימת שכופה עלי מחלתי, שמתאפיינת בהרס כמעט מוחלט של מערכת החיסון הטבעי. לכן כמעט ואיני מזמין ואיכשהו גם לא מוזמן (מה שהייתי נאלץ לדחות ממילא) ואני עם זוגתי הטובה בביתי הטוב, אך הסגור והמסוגר ועם ילדיי שאינם חיים פה, ולכן פגישותינו אינן כה רבות. כן, הם מלווים אותי כל חודש לטיפול בבית החולים ("אימצנו" לבת, להנאתנו, נפש טובה ועוזרת, נטע ארז).

הייתי כל חיי איש של אנשים, תמיד בכמה דיאלוגים נפרדים ובו זמניים. עד ממש לא מזמן הייתי בקשר משמעותי עם ארבע קהילות: **תיכון סולם צור הגדול, תחנת "חוף הגליל", קהילת עין המפרץ, בשורת תפקידים, וגם קבוצת מטופליי**. כולם ביחד, אך במיוחד כל אחד לחוד. לשמחתי, כמעט להפתעתי, מוצגות ממש בימים אלה שתי תערוכות של צילומי, ב"תפרח פייס" סולם צור ובתחנה. זה בשבילי צוהר מנחם לעולם שמחוץ לביתי. בבת אחת נותקתי מהסאון האנושי הזה ונשאבתי לתוך עצמי. שייכות לקבוצה נורא חשובה לאדם (וכמובן מרגיש זאת יותר המבודד). בקבוצה אפשר לספר, להזדהות עם אחרים, ללמוד על עצמי. להיות שותף לתהליכי שינוי והשתנות, לעזור לאחרים, לפתח אמפתיה והבנה – כל זה אבד לי. העבר – עבר; העתיד – קצרצר; ורק הווה נשאר.

לאחרונה קראתי בפייסבוק (מרחב תקשורת עשיר בשבילי) זעקת ייאוש וקריאה לעזרה של אישה שהגשם חדר את גג מרפסתה והרטיב קשות את הקלנועית שלה. באותה לאחרונה סיימתי לקרוא את הספר קורע הלב "עדיין אליס" של פרופסורית נערצת לפסיכולוגיה קוגניטיבית באוניברסיטת הארווארד, שלקתה באלצהיימר מוקדם. הספר מתאר את התהליך של התרוקנותה מעצמה. שני הסיפורים העצובים האלה הדגימו לי בפעם המי-יודע-כמה את המושג - **הכל יחסי**, כמה קשה לאישה בריאה להכיל פגע גשם זמני וכמה קשה לאבד את כל אישיותך. ואליס אומרת במהלך מחלתה: "הלוואי והיה לי סרטן ולא אלצהיימר" – איזו מטלטל שמוכיח שיחסית מצבי טוב. גם הספרים מצילים אותי, הם כה רבים ומגוונים. על גב של ספר אחד (את העטיפה האחורית אני אוהב לקרוא לפני) מצאתי אמירה: "בכל גב של ספר יש דלת פתוחה לחיים, שלא היו החיים שלי, אבל אולי יכולים היו להיות, ובמובן מסוים גם היו, כי כולם חיים של בני אנוש". כך מתרחב עולמי הצר...

ואכן, למזלי (!?) מאבקי במחלה ההרסנית בשיתוף פעולה עם רופאיי והתרופות (לפני שחליתי לקחתי תרופה קטנה אחת ועכשיו בולע "סלט שלם") – עוזר לי להחזיק בינתיים מעמד. אני יודע שאינני נקלע יותר לזרם מחשבותיכם (ולמה שאיקלע?) כיוון שאינני בסבבא, לא נפגש בדרכים, נעדר מהשיחות וחדר האוכל, אז כן, מבחינה חברתית אני יכול לומר, בלי ציניות ובלי טענות, שאני "נחשב כמת" אבל גופי ונפשי כן מרגישים את כאב הבדידות ואת תחושת הניתוק המצמיתה, בניגוד לגופה, וכן מרגישים שהחיים מרחוק זורמים ועמוסים בחוויות, ואני, כמו שכתבתי פה פעם, רואה אתכם מחלוני ובקהילה-נט ועיניי - כלות. להיות חולה במחלה חשוכה מרפא זה לחוות כאב, השלמה, מעט תקווה ומחשבות-סוף. **כאב** – כי הגוף והנפש דואבים והכול מפסיק להיבנות, להתעכל, להשתחרר (איני מתבכין, אני מתאר).

השלמה – כי אני מוותר על שאיפות, חלומות ותוכניות שלא אוכל להן.

תקווה – אולי עוד אספיק לסיים כמה ספרים, לשוחח כמה שיחות עם הקרובים לי ולחוות חיבוק קצר עם נכדיי (שלא יהיה יותר גרוע במהרה, כי יותר טוב כבר לא יהיה).
הווה קצר – אני בן 84, וגברי ישראל חיים 81 בממוצע. הוריי, אחותי ואחי המאומץ כבר אינם...

את כל זה אני מגלגל יום במוחי וחושב, יש להרהור ולחשיבה הרבה תגמול וערך. הייתי שמח מאוד להימנע ממחלתי, אך כשהיא כבר פה, בתוכי, אני מסתכל לה בעיניים וחושב איך היא מתחברת לסיפור חיי, למשמעות שאני בחרתי לתת להם ואולי זו גם "תמורה פורתא" לחולי – לחשוב, להקשיב לעצמך, להיזכר, להבין.

תחושת ההשלמה מגיעה אצלי בצירוף לפיוס, להתפייסות עם הפגיעות שנפגעתי והפגיעות שפגעתי. זה מאוד אישי ושונה, פגשתי אנשים שבחרו לא לוותר על עלבונם ועל הכעסים שצברו בחייהם. איש אחד חכם כתב שכעס הוא רגש שניוני שמרחיק אותנו מהכאב שמסתתר מתחתיו, רגש שמגן עלינו ומטפח כוח ושליטה, אפילו אם מדומה. עמיחי כתב: **"מן המקום שבו אנו צודקים לא יצמחו לעולם פרחים באביב"**.

אני בחרתי בתקופה הזו, בפרוזדור שבין הבריאות הטובה ובין סופה, בפיוס ובסליחה. כתבתי כמה וכמה מכתבים לאנשים שחשבתני וידעתי שנפגעו ממני וביקשתי את סליחתם ונעניתי מכולם בסוג של שמחה על התרת ה"פלונטר" הזה שאיכשהו העיק גם עליהם. היו רק מעט כעסים ועלבונות.

אני חושב שאקט הסליחה (לפוגעים ולנפגעים) משחרר את הערך העצמי והכבוד האישי של שני הצדדים שהונמכו ונפגעו במהלך יחסיהם בחיים. אני חושב שאצלי, בגילי ומצבי, זה כבר לא בא מצורך בחיזוקים מאוחרים (כן אני חושב שהייתי אבא טוב ובנזוג טוב והייתי בדרך כלל פסיכולוג טוב וחבר של אנשים), זה בא מתחושה של הרמוניה עם עולמי. לסלוח זה לא לשכוח ולהצדיק. להפך, זה קורא להבין וקצת לוותר והרבה להשלים. לכעוס זה מעייף ומעלה את לחץ הדם (שלי נמוך)...

וגם, האם יש יחסים ואירועים שלא יכלו לבוא על פתרונם? כנראה שכן, ואני חושב ש"חוכמת זקנים" אינה בידע אלא בהבנה עמוקה, שלא הכול, אפילו הרע והקשה בחיינו, יכול היה למצוא דרך טובה יותר. חרטות מעייפות כמו כעסים – לכן עזבתי גם אותן. רוב חיי רציתי לקרוא לאימי אימא, והיא לא הסכימה. דרשה רק את שמה, צשקה, וגם אותה אני מבין ולה אני סולח. הזמן העצוב עוזר כנראה לסגור מעגלים. הערב יורד, השמיים כבר אדומים כדם ועוד מעט תגיע החשיכה ועימה הלילה.

בית לוחמי הגטאות מזמין ליום עיון בנושא: קהילות מצילות בתקופת השואה

בתוכנית: הקרנת הסרט *Voices in the Void* על הצלת יהודי דנמרק; להציל את הילדים – מעשה שהיה בכפר בסלניי; דיונים; כיבוד קל.

עלות: 50 ₪ למשתתף. לפרטים נוספים:
www.gfh.org.il, 04-9958045/20/35

בית לוחמי הגטאות

תודה והערכה – טיולים למפעלי הבת של י.מ.א. / שלומית פרדו

למושון ולמפעל י.מ.א. תודה גדולה על הרעיון והביצוע של 2 סיורים למפעלי הבת של י.מ.א. בדרום – רב-סל ואריזות שדרות. קראנו ושמענו על המפעלים אבל מעולם לא ביקרנו בהם. הנה זה יצא לפועל, התקבלנו בהרבה חום וברוחב לב, והיה מאד מעניין לראות ולשמוע על פעילות המפעלים והקשר עם י.מ.א. תודה מיוחדת לליאת כץ ושגית מי.מ.א., לעמרם ולחיים פרי שלא חסכו כל מאמץ כדי שהסיורים יהיו מהנים ומעניינים.

אשרינו שזכינו למפעלים הנהדרים האלה / אשרינו שזכינו לאנשים הנפלאים שעובדים במפעלים לרווחת כולנו / תודה גדולה מעומק הלב מכל מי שזכה להיות שם!

מטיילים עם עמותת הוותיק

עמק יזרעאל - היסטוריה ומורשת

בתאריך: 31.3.22 נצא לאתרים שמספרים סיפורים בעמק יזרעאל

הדרכה: **נעמה לינדמן**

יציאה בשעה 7.30 מכברי והמשך איסופים על הכביש לצין המפרץ ב- 8.00

נתחיל בתל מגידו – על אף אלפי שנות היסטוריה במקום, נגלה שיש חדש בתל! הישוב העתיק הזה לא מפסיק להתחדש!

רכבת העמק - נבקר באתר תחנת הרכבת בכפר יהושוע, נשמע סיפורים על הרכבת ועל הנסיעה ברכבת, שהייתה ציר התחבורה הראשי באזור.

נסייר במערת הפלמ"ח - במשמר העמק, שם נשמע מסיפורי הגבורה שהיו במקום, וגם נאכל ארוחת צהריים.

נסיים בתצפיות וסיפורים ככל שיתיר הזמן ומזג האוויר.

המסלול כולל קטעי הליכה קצרים (יש גם מדרגות) ונתון לשינויים לפי תנאי מזג האוויר, ויתקיים גם במזג אוויר סגרירי (הביאו בגדים חמים).

הפסקת צהריים תכלול כריך וקפה, הביאו משהו נוסף לפי רצונכם.

ציוד נחוץ: נעליים נוחות להליכה, מקל הליכה, כובע, מים ואוכל למשך היום. **שימו לב - אנחנו בחורף! הביאו בגדים חמים.**

עלות למשתתף: 160 ₪ בעת ההרשמה

תינתן עדיפות לחברי עמותת הוותיק. טלפון: 050-7548053 דוא"ל:

irith@mta.org.il

ייתכנו שינויים בתכנית בהתאם למצב... **טיול נעים ומהנה!**

כאשר הוחלט על שינוי אורחות החיים בשנת 2007 הוחלט בשלב הראשון, כחלק מהליך שינוי הדרגתי, על גביית מס איזון מהחברים בעבור סבסוד רמת החיים הגבוהה והפחתת העושר של החברים. על פי הכתוב, בתוך שנים ספורות היה על היקפי הגביה להצטמצם מאוד. אחוז המס השולי הופחת מאוד בשנים הראשונות, ומאז 2014 נותר קבוע.

באופן עקרוני, מס האיזון מחושב מ"השכר הפנוי" (שכר נטו של בית אב פחות רשת הביטחון המוגדרת לפי ההרכב המשפחתי). על בסיס השכר הפנוי גובים את מס האיזון באופן מדורג בהתאם לטבלה שפורסמה בחוברת. לדוגמה, עד כה זוג הורים עם שני ילדים בגיל הרך בעלי שכר נטו של 20,000 ₪ ולאחר הפחתת רשת ביטחון של כ-10,000 ₪ נותר עם "שכר פנוי" של 10,000 ₪, ושילם 790 ₪ מס איזון לחודש (כ-9,500 ₪ בשנה). לאחר הפחתה של 10%, שהוסכם עליה בתקציב 2022, ישלם כ-700 ₪ לחודש. אותו זוג עם שני ילדים שאינם בגיל הרך משלם כבר כ-1,130 ₪ לחודש (כ-13,550 ₪ בשנה) ואותו זוג ללא ילדים משלם 1,330 ₪ לחודש (כ-16,000 ₪ לשנה). אחרי הפחתת 10% ישלמו כ-120 ₪ פחות לחודש. מיותר לציין שהשכר המוגדר עבור זוג זה כ"שכר פנוי" לצורך גביית מס אינו שכר פנוי באמת (תשלום משכנתא בגובה של כמה אלפי שקלים, אחזקת הילדים לרבות מזון/מטרנה, כביסות, תרופות, חיתולים, חשבונות חשמל ומים באלפי שקלים, חוגים, שמרטפות, שעורים פרטיים וכו').

לאור האמור לעיל, ולאחר שזיהינו שבחוברת החדשה יש כוונה להעלות את מס האיזון ובייחוד בשל שחיקת השכר בשנים האחרונות וזינוק ביוקר המחיה, פנינו, קבוצת חברים, אל מנהל הקהילה, בבקשה לקיים דיון עקרוני בנושא גביית מס האיזון. מנהל הקהילה, צוות החוברת והנהלת הקהילה הסכימו לשתף אותנו בדיון בנושא פרק רשת הביטחון ומס האיזון, והתקיים דיון פורה ומכבד. אנו מודים לכם על הנכונות. לאחר הדיון הוסכם על הפחתה של 10% מכל מדרגה, משמע הפחתת של 2.3% מהמדרגה העליונה של 23% והעמדתה לערך חדש של 20.7%, ובהתאמה יתר המדרגות יפחתו בערך יחסי של 10% מערך המדרגה. הפחתה של 10% תיושם כבר בשנת 2022 עם אישור התקציב בהצבעה.

עם זאת, ההפחתה כאמור אינה קצה קצהו של ההפחתה אליה ייחלנו בכדי להקל על משלמי המס, ובייחוד לתקן את העיוות שנוצר כתוצאה מאי יישום מנגנון ההפחתה שהוחלט עליו בחוברת 2013. בימים אלה מתקיימים דיונים קדחתניים בנושא מס האיזון, הכולל דרישה להקלה נוספת במס האיזון. לדאבונו, הקושי הריאלי של קבוצת החברים בגיל העבודה אינו מקבל את המשקל הראוי לו בהצעה האחרונה שהוצגה לפנינו בדיון האחרון. מיותר לציין שהעמסת רוב הנטל ואף הכבדה נוספת כעת על קבוצה מסוימת לאורך זמן, כשמצבו הכלכלי של הקיבוץ איתן, אינו ראוי ואינו מוסרי.

אנו מבקשים את תשומת לב החברים לאספה וההצבעה הקרבה בנושא מס האיזון. נשמח לענות לשאלות באופן אישי.

בברכה - דורון שילה, יוסי בן-אשר, אורית שחף, רועי נוראל וירדן שחף

אנחנו רוצים לשמוע את דעתך!

יצאנו בסקר מועצתי לבחינת נחיצות הקמת מרכז הורים-ילדים

המועצה בוחנת הקמת מרכז להורים וילדים, אשר ירכז תחת קורת גג אחת את כל השירותים הניתנים לילדים והורים להצמח ההורות וחיזוק הקשר במשפחה. המרכז יהווה מרכז ידע, הדרכה, תמיכה וטיפול, המונגש לכלל תושבי המועצה: לילדים/נערים מגיל לידה ועד 18 ולכלל ההורים. למשפחות עם ילדים בסיכון, מוגבלויות וקשיים רגשיים, על ידי מתן טיפול פרטני, קבוצתי, הרצאות והעשרה. קישור לסקר נמצא בדף הפייסבוק של המועצה.

עם הנציג שלנו, יובל קלרפלד הבן של בובי ושחר

ספורט

היסטוריה: נבחרת הכדורמים באליפות אירופה

הישג ענק בבריקה של מכון וינגייט: החבורה בכחול-לבן גברה 7:9 על טורקיה והשיגה לראשונה בתולדותיה את הכרטיס המיוחל לטורניר הגמר היוקרתי. מתוך אתר *ynet*.

היסטוריה בספורט הישראלי. לראשונה בתולדותיה, נבחרת ישראל בכדורמים הבטיחה הבוקר (ראשון) את מקומה באליפות אירופה, אחרי שגברה 9:7 על מקבילתה מטורקיה, במשחק שנערך בבריקה במכון וינגייט. החבורה בכחול-לבן הגיעה למשחק הגורלי אחרי ניצחון מרשים 7:6 על אוקראינה וידעה שגם תיקו יספיק לה כדי לרשום את ההיסטוריה עבור הענף, אבל היא לא הסתפקה בכך ולא השאירה מקום לספק עם עוד ניצחון גדול, ששלח אותה לטורניר הגמר, בסטייל. הנבחרת פתחה עם ההפסד 4:10 להולנד במשחק הראשון בשלב המוקדמות, אבל ידעה להתאושש בשני המשחקים שלאחר מכן ובכך הבטיחה לעצמה מקום באליפות שתיערך בקיץ בעיר ספליט שבקרואטיה.

שר התרבות והספורט, חילי טרופר, התקשר ליו"ר איגוד הכדורמים, רויטל כהן גלוסקא, ואמר: "כל הכבוד לנבחרת הכדורמים. השגשוג של הכדורמים הישראלי שמקבל הבוקר חותמת, הוא תוצר של עבודה קשה, ואני משוכנע שהנבחרת תביא את הרוח הגדולה של הספורט הישראלי גם לספליט בקיץ הקרוב".

עשו היסטוריה: ישראל העפילה לאליפות בכדורמים

הכחולים לבנים השיגו 7:9 על טורקיה בטורניר המוקדמות בווינגייט והבטיחו את מקומם בטורניר הגמר היוקרתי בקרואטיה. מתוך אתר העיתון "ישראל היום", מאת אורן אהרוני.

נבחרת הגברים של ישראל בכדורמים עלתה לראשונה בהיסטוריה לאליפות אירופה שתתקיים בספליט שבקרואטיה בקיץ.

הכחולים לבנים ניצחו בטורניר המוקדמות שנערך בבריקה הלאומית בווינגייט שבנתניה את טורקיה 9:7, דורגו במקום השני בבית והבטיחו את מקומם בטורניר הגמר היוקרתי.

ישראל פתחה חזק את המשחק כשהובילה לכל אורכו, כאשר תוצאת המחצית הראתה על 7:2, אבל המחצית השנייה טורקיה חזרה למשחק והתחילה לצמק שער אחרי שער, כאשר בסופו של דבר לכל ספירה לאחר של הקהל הגיע הניצחון הגדול.

אליפות אירופה תיפתח בקרואטיה ב-27 באוגוסט באולם 'ספלדיוס', כשבנוסף למדינה המארחת, ישתתפו גם יוון, הונגריה, איטליה, מונטנגרו, רוסיה, סרביה וספרד שעלו אוטומטי בזכות דירוגם באליפות הקודמת ב-2020 בבודפשט.

היסטוריה בישראל!! נבחרת ישראל בכדורמים בכיכובו של אחייני יובל (רביעי מימין למעלה) ששיתק כל המשחק את הסנטר הטורקי הענק, ניצחה את טורקיה, 9:7 ועלתה לראשונה בתולדותיה לאליפות אירופה, שתערך בקיץ בספליט קרואטיה!! כל הכבוד תותחים!

נבחרת ישראל בכדורמים העפילה לאליפות אירופה לראשונה אי פעם

הנבחרת גברה 7:9 על טורקיה והבטיחה את המקום השני בדרך להופעת בכורה בין הגדולות ביבשת. המאמן טל גרודמן: "יש פה חבורה נהדרת". מאת שלמה וייס, פורסם באתר וואלה! ספורט.

נבחרת הכדורמים של ישראל גברה היום 9:7 על טורקיה והעפילה לראשונה בהיסטוריה לאליפות אירופה. השחקנים של טל גרודמן ידעו שתיקו מול הטורקים יספיק להם כדי להעפיל, אבל לא הסתפקו בזה, סיפקו משחק ענק וניצחו את המשחק. ביום הראשון של המוקדמות הפסידה הנבחרת 4:10 להולנד ולאחר מכן גברה 7:6 על אוקראינה. הניצחון על הטורקים העניק לכחולים-לבנים את המקום השני בבית והבטיח את העלייה. האליפות עצמה, שתכלול 16 נבחרות, תערך בעיר ספליט שבקרואטיה בקיץ הקרוב.

קפטן הנבחרת עידו גולדשמידט: "עשינו היסטוריה היום לכדורמים הישראלי, לספורט הישראלי. אני מאוד מאוד שמח. אני מודה על התמיכה שהאיגוד נתן לנו. עשינו הכנה אופטימלית ורואים את התוצאות. היה משחק מאוד מאוד קשה, ידענו שמספיק לנו תיקו, אבל לא רצינו תיקו, רצינו לנצח וניצחנו!"

מאמן הנבחרת טל גרודמן: "לא כל כך מעכל את זה עדיין, צריך להוריד דופק קצת. יש פה חבורה נהדרת של ספורטאים שנתנו פה עבודה שנה וחצי, במיוחד בארבעת השבועות האחרונים. הכל התנקז לשלושה ימים האלה והשחקנים נתנו הכל. הכתבנו היום את הקצב, היו דקות קשות אבל ידענו להתמודד איתן בצורה נהדרת. אני חושב שזה דבר אדיר, זה יום חג לכדורמים הישראלי. היסטוריה!"

ארבע שעות ביום

בעקבות הקרנת הסרט "ארבע שעות ביום" בטלוויזיה, התעורר שיח ער ונרגש ברשתות החברתיות עם תגובות לכאן ולכאן. מובאים דברים מתוך שלוש תגובות, ששתיים מהן נכתבו על ידי בני קיבוץ כפר מסריק, ופורסמו בעלון "הד הנעשה":

כתבה **תמה חלפין**, בת קיבוץ נירים:

"כשראיתי את האימהות המתראיינות בסרט כאב לי הלב. כאב לי הלב עליהן כי העולם שהן בנו התפרק ונכחד, והן נדחקות לעמדה שבה עליהן להתנצל על הבחירות שלהן או להציג עצמן כקורבנות של שיטה פסולה. יותר מזה, הן מצומצמות אך ורק לאימהות שלהן. הנשיות הקיבוצית אולי מנעה מהן סוג מסוים של אימהות, אך העניקה להן את האפשרות להיות דברים רבים נוספים. הן היו מורות ורפתניות, מבשלות ואמניות, חלקן היו בעלות תפקידים בקיבוץ, וכולן היו חברות קיבוץ. הדבר המרכזי המשתמע מכך הוא שהן בחרו לקחת חלק פעיל בעיצוב החברה שבה הן חיות, להיות שותפות פעילות בקבלת החלטות, ולא פעם לשים את טובת הכלל לפני טובתן האישית. גם כאשר הן החליטו על סיום הלינה המשותפת, והן היו אלו שהובילו את המהפכה הזו בקיבוצים, הן לא עשו זאת רק מתוך מחשבה על טובתן האישית אלא על דמות החברה בה הן רוצות לחיות.

וזה העולם שהן העניקו לנו. עולם שהציע תשובות משמעותיות לשאלות קיומיות, שבו הפרט אינו מרכז ההווה אלא הכלל, שבו עליך לתת מעצמך למען החברה. גדלנו מתוך זיקה וחיבור לסביבה שבה אנו חיים: לטבע, לעבודה, לזולת. בעולם הזה האמירה "צריך כפר שלם כדי לגדל ילד אחד" אינה מטבע לשון ריק מתוכן אלא דרך חיים. העולם הזה כמובן לא היה נטול בעיות, והמיימוש של כל הרעיונות האלה גבה מחירים גבוהים מהורינו, ומאיתנו. אבל, הורינו בחרו לשלם את המחיר הזה עבור מה שהם תפסו כחיים ראויים, כחיים נכונים וטובים. העולם בו הן חיו ובו אנו גדלנו אינו קיים עוד. אין לי שום חיבה לחיים קולקטיביים או קהילתיים, אין בי נוסטלגיה לקיבוץ של פעם, או לקיבוץ בכלל. אבל גם איני אחוזת התפעלות מהשיח ברשתות החברתיות המורכב בעיקר מנשים היושבות מאחורי מקלדת ומשתפות בכאבן האישי. זו כנראה הדרך המרכזית בימינו לתקף את קיומנו. ואכן יש כאב, אין לי ספק בכך, אבל זהו כאב שמקורו אינו רק בחוויות הילדות אלא גם במותה של החברה ובאימוץ הנחות היסוד של התרבות האינדיבידואלית בה אנו חיים כיום. הדיבור הפסיכולוגי מכוון אותנו למצוא משמעות לא בעולם החיצוני, החברתי, אלא בתוכנו. כעת האמת היא אך ורק פנימית, היא נובעת מהזיכרונות שלנו ומהאופן בו אנו נותנות להם משמעות כאבני הבניין של אישיותנו.

והזיכרונות שיש לנו מהילדות בקיבוץ אינם מתיישבים עם הנחות היסוד העכשוויות על הורות ראויה, בתוך השפה הפסיכולוגית הם מתפרשים כמקור לפגיעה ולסבל. כל פוסט נוסף על חוויות קשות מהלינה המשותפת מוסיף ומעמיק את הפיכתה לעניין אישי-פסיכולוגי. ובדיוק בגלל זה הצטברות הקולות הללו מקטינה את האימהות שלנו".

כתבה **אוריין מסד** מכפר מסריק:

"יש גם אימהות רבות שלא "נאלצו למסור את ילדיהן לבית התינוקות" אלא הכניסו את ילדיהן בשמחה, מתוך אמונה שהן עושות את הדבר הנכון ביותר בעבורם. אימהות שלא "השלימו עם השיטה", אלא גדלו אליה או בחרו בה. הרגישו שהמטפלת המנוסה שם בשביל ללמד, לתמוך וללוות. הן חוזרות אל בתי הילדים ולא רואות בהן אזור אסון או שדה קרב

שמעורר טראומות. הן רואות בבתי הילדים הקיבוציים מקום קסום ומיטיב שהיו מאחלות גם לנכדיהן.

...בארבע השעות האלו היו משחקים על הדשא, טיולים באופניים לשדות ולרפת. היו רמיקוב ובול פגיעה על השטיח, והרבה לגו. היו המון המון סיפורים וספרים. היו עפיפונים שבנינו והעפנו, וקרטינג שאבא בנה וגם מיטה לבובות וכסא בובות לאופניים שלי שהוא הכין רק בשבילי. היו טיולי שלוליות עם מגפיים בחורף והשטנו סירות נייר שקיפלנו. היו שעות עם אמא בבריכה בקיץ. אפינו ביחד עוגיות, אזני המן, וגלגלי חנוכה. בנינו ביחד סוכה וחץ וקשת בל"ג בעומר. אספנו פקאן וקטפנו תותים וגויאבות ושסק. ובערב היו השכבות שאבא לקח אותי אליהן על האופניים (על הכתף ולא בכסא). והוא סיפר לי סיפורים שהמציא ועד היום אני זוכרת".

כתבה יתיר שדה מבפר מסריק:

"שמעתי שרץ עכשיו עוד דוקו רכרוכי ומתבכין על נזקי הלינה המשותפת. "האנומליה של הטבע" מגדירה אותה חברת פייסבוק אחת. "הניסוי הגדול ביותר שנעשה בבני אדם" משיב לה אחר.

אז לא! לא אנומליה, לא אסון גדול, אלא פתרון יעיל ומתבקש לתקופה היסטורית מסוימת, שהפך, ברבות השנים, לפחות ופחות מותאם למציאות החיים בקיבוץ, ולכן – דעך והתמוסס.

הלינה המשותפת היתה רעיון מצוין, שהתאים לרוח התקופה ולתנאי הקיום של חברי הקיבוצים. האם הייתי חוזר ללינה המשותפת? בלי לחשוב על כך יותר מדי, כי אין צורך, התשובה היא כן. יש לי הרבה זיכרונות טובים ונעימים מהתקופה הזאת, לצד זיכרונות פחות טובים. כמו לכל ילד בעולם, בכל תקופה היסטורית ובכל סגנון חיים. האם הייתי מגדל כך את ילדיי? למרות שלפעמים אני שואל את עצמי למה הם לא הולכים לבית הילדים - התשובה היא, כנראה, לא. לא הרי שנות ה-50 כהרי שנות ה-90 של המאה הקודמת, ולא הרי שנות ה-20 של המאה הנוכחית כהרי שנות ה-90 של הקודמת. התנאים השתנו.

הבו לנו עוד סרטים ומחקרים שקוטפים "דובדבנים רקובים" מהעץ הפורה הזה, ומציגים לנו את מרכולתם כאילו העץ כולו פגום מהיסוד. אנחנו, ילדי הלינה המשותפת, בגרנו והפכנו למרכיב מרכזי מאוד ביצירה, בתרבות ובכלכלה הישראלית. אולי הלינה המשותפת לא תרמה לכך, אבל היא בוודאי לא הפריעה. בכינים, לכו לישון. נדאג לכם לשמרטף ולשומרת לילה".

תמונה: מהאינטרנט

מה לעשות עם השאריות של חדר האוכל? בקיבוץ יהוד מצאו פתרון שטוב לעולם

מתקן ניסיוני שהוצב בקיבוץ קולט את הפסולת האורגנית שמצטברת בחדר האוכל. במתקן הפסולת מפורקת באמצעות חיידקים. התהליך חוסך פליטה של גזי חממה ומייתר את הצורך להעביר את הפסולת להטמנה מאת צפריר רינת, פורסם באתר "הארץ". שלחה לעלון: דפי

חברי קיבוץ יגור הופתעו לפני כמה חודשים למראה מכל גדול בצבע שחור, שהוצב ליד המבנה הוותיק של חדר האוכל. המכל, כפי שהתברר להם, הוא חלק ממתקן המפיק אנרגיה משאריות פסולת מזון. הוא אמור להביא לשינוי של הרגל רב שנים – השלכת הפסולת לפח האשפה, שממנו היא ומועברת לאתר הטמנה.

בחדר האוכל משליכים את שאריות המזון אל פתחים מיוחדים שנמצאים בצמוד למתקן שטיפת הכלים. משם הן מועברות למתקן טחינה, הקולט גם שאריות מזון מהמטבח. לבסוף מגיעה התערובת שנטחנה למתקן עם המכל השחור שהציבה חברת **הום ביוגז**. במכל מתבצעים תהליכי פירוק של הפסולת באמצעות חיידקים וללא חמצן. תוצרי התהליך הם גז (בעיקר מתאן), שמשמש לחימום המים המיועדים למכונת שטיפת הכלים (ואינו נפלט לאוויר), ונוזל שעובר סינון וחיטוי והופך לדשן.

הטכנולוגיה להפקת אנרגיה מגז שנוצר בתהליכי פירוק של פסולת אורגנית מוכרת כבר שנים רבות. בישראל נעשה בה שימוש, עד לאחרונה, בעיקר במתקנים שאליהם אוספים הפרשות של בעלי חיים.

מציאת פתרונות לפסולת אורגנית ביתית ועירונית כתחליף להטמנה היא משימה בעלת חשיבות סביבתית רבה. פסולת זו מהווה 44% מהמשקל הכולל של הפסולת העירונית בישראל. אשפה אורגנית היא גורם מרכזי לפליטת גזי החממה מתאן ונוזלים המכילים רמות זיהום גבוהות. השלכתה לפחים הירוקים מקשה

המתקן שאליו מועברות שאריות מחדר האוכל ביגור. הגז שמוצר במתקן משמש לחימום המים במכונה להדחת כלים בחדר האוכל.

על שימוש לצורכי מחזור במרכיבי פסולת אחרים, כמו פלסטיק ונייר, שאותם היא מרטיבה ומזהמת. בשנים האחרונות נעשו כמה ניסיונות להקנות לציבור הרגל להפריד את האשפה האורגנית משאר מרכיבי הפסולת ולהשליך אותה לפחים חומים, כדי שתועבר למתקנים להפקת גז ודשן (קומפוסט) בהיקף תעשייתי.

מנכ"ל הום ביוגז, אושיק אפרתי, אומר שהמתקן הראשון של החברה מופעל בחדר האוכל בכפר הנוער הדסה נעורים ליד נתניה. "חיפשנו פתרון לפסולת האורגנית של הקיבוץ, שיביא גם תועלת סביבתית", אומר ערן לרנר, תושב יגור ואיש היחידה הסביבתית של המועצה האזורית זבולון, שהקיבוץ נמצא בתחום השיפוט שלה. "למדנו על המערכת שבה החלו לעשות שימוש בכפר הנוער ואחרי שבדקנו כמה חלופות החלטנו לנסות אותה. המטרה היא להראות לקהילה

שאפשר להתייחס לפסולת כאל משאב. המערכת הזאת חוסכת לנו את העלות של איסוף הפסולת והסעתה לאתרי הטמנה. היא מונעת פליטה של גז החממה מתאן ומורידה את כמות גז הבישול הרגיל (גפ"מ) שבו השתמשנו לחימום. הנוזל שנוצר בתהליך פירוק הפסולת, שמהווה בסיס לייצור דשן, משמש בינתיים להשקיית צמחי נוי ששמנו מסביב למערכת ובאדניות על המכל עצמו". בחודש האחרון נאספו במתקן שאריות מזון במשקל כולל של 3.7 טונות. להערכת החברה, המערכת מונעת פליטה של יותר מ-20 טונות של גזי חממה מדי חודש.

מכיוון שהמערכת מוגדרת כפיילוט, הקיבוץ לא נדרש לשלם לחברת הום ביוגז, שמספקת שירותי תחזוקה שוטפים. לדברי לרנר, במערכת היו תקלות אבל החברה הצליחה להתמודד איתן. אם הקיבוץ יחליט להמשיך בהפעלה גם בטווח הארוך ייערך הסכם עם החברה, שבמסגרתו היא תקבל תשלום קבוע על תחזוקת המערכת. הסוּעֵדִים בחדר האוכל לא התלהבו בתחילה מהמבנה הלא מוכר, שנראה כמתקן תעשייתי. האדניות נועדו לשפר את המראה שלו. לדברי מנהל המטבח, נבו גולדשטיין, הקיבוץ כבר חתם על הסכם עם אמן להכנת ציור שיכסה את המכל השחור.

השימוש במתקנים ליצירת קומפוסט הוא אפשרות נוספת לטיפול בפסולת אורגנית במקומות המשמשים ציבור גדול. בדזנגוף סנטר הוצב לפני שלושה חודשים מתקן לייצור קומפוסט שמכונה אקודראם. המתקן מסוגל לטפל בחצי טונה פסולת אורגנית ביום ולהפיק דשן, לאחר שמוסיפים לו גזם עירוני שמייצל את התהליך. המתקן יקלוט

פסולת מסופרמרקט וממסעדות בתוך דזנגוף סנטר. הוא הוצב על ידי הנהלת דזנגוף סנטר בשיתוף רשת "מגה", עיריית תל אביב, עמותת "צלול" וחברת "אקוסיטי גרין". האקודראם הוא מתקן קומפוסטציה סגור, שאליו מוזרם אוויר המסייע להליך הפירוק של הפסולת. עד היום נעשה בו שימוש בעיקר לטיפול בפסולת חקלאית.

היוזמות המקומיות לטיפול בפסולת אורגנית זוכות לתמיכת המשרד להגנת הסביבה. על פי המשרד, "במסגרת מסלול התמיכות בפיילוטים המשותף למשרד ולרשות החדשנות, הוא תומך בפיילוט של חברת הום ביוגז בבסיס צבאי בהיקף של 50% מהעלות הכוללת. בנוסף וכדי להרחיב את המהלך, בכוונת המשרד לפרסם קול קורא לתמיכה בהפרדה במקור של הפסולת האורגנית וטיפול בה, המיועד הן למגזר הביתי והן למגזר המוסדי. כחלק מכך, המשרד יתמוך בהקמת תשתיות טיפול מקומיות ומתקני טיפול קטנים."

"ללא ספק"

**הרצאה מרגשת וחשובה של לינוי בר גפן
לרגל יום האשה**

**יום ה' 10.3.22 בשעה 20:00 בחדר האוכל
בקיבוץ כפר מסריק
החברים מוזמנים**

מסממני ה-22.2.22: מיילדת של המרכז הרפואי להליל ילדה

את נכדתה

רותי ביטון משמשת מיילדת במרכז הרפואי לגליל בנהריה מזה 40 שנה, אבל שום דבר לא הכין אותה לרגע המיוחד הזה: ביום שלישי, 22.2.2022, שימשה רותי, בת 63 ממעלות-תרשיחא, המיילדת של נכדתה - בתם הבכורה של אינה ושל בנה ניר ביטון, תושבי טירת כרמל שליד חיפה.

כיאה לתאריך 22.2, נולדה ליב, הבת הבכורה של אינה וניר (בתמונה), במשקל 3.522 ק"ג, בשעת צהריים, בניתוח קיסרי מתוכנן. את הניתוח ביצע מנהל אגף נשים ויולדות, פרופ' ליאור לבנשטיין, כאשר היה מדובר בניתוח קיסרי צרפתי - שיטה כירורגית חדשנית הכוללת ביצוע חתכים קטנים יותר דרך מיקומים השונים מהניתוח הרגיל. בניתוח מסוג זה, היולדת יכולה לרדת מהמיטה שעות ספורות לאחר הניתוח, ומשך האשפוז מתקצר ל-

48 שעות בלבד, כאשר גם בן הזוג יכול להיות נוכח בלידה, כפי שהיה גם הפעם. אינה מספרת: "זה מרגש ללדת בתאריך 22.2.22, וזה עוד יותר מרגש שחמותי יילדה אותי. גם העובדה שמדובר בניתוח קיסרי צרפתי מוסיפה לחוויה המדהימה, כי אני כבר יכולה לרדת מהמיטה ומרגישה מצוין. אני מבקשת להודות לכל הצוות הרפואי והסיעודי המדהים. זו היתה חוויה יוצאת דופן שלא אשכח כל חיי".

רותי ביטון: "במשך 40 שנותי כמיילדת, מעולם לא חוויתי אירוע כה מרגש, בו זכיתי לילד את אחד מנכדיי. מצד אחד, זו התרגשות מאוד גדולה, אבל מצד שני, לא נתתי להתרגשות לגבור עלי במהלך העבודה, כי בסך הכל העבודה הזו כמיילדת הפכה לחלק מהטבע שלי ואני עושה את הדברים בצורה כמעט אוטומטית".

במהלך התאריך 22/2/22 נערך הפנינג חגיגי באגף נשים ויולדות, עם לא מעט ניתוחים קיסריים מתוכננים, של נשים שביקשו ללדת בתאריך מיוחד זה.

גל זייד,

דובר המרכז הרפואי לגליל

הודעה מסידור הרכב

לידיעת משתמשי רכבי הסידור:

הסכם התדלוק עם תחנת "יעד" (התחנה בכניסה לקיבוץ) הסתיים. עד שיחתם הסכם חדש, חברים שנוסעים ברכבים המונעים בבנוזין, מתבקשים לתדלק באחת מתחנות הדלק, לשלם ולהעביר אלי את הקבלה. חשוב שבקבלה יודפס מספר הרכב, והחבר ירשום בבירור את שמו על גב הקבלה. את הקבלה נא להכניס למעטפה ולתא הדואר של גדעון עומר, תא 215.

וּוּתִיקִים בַּעֲבוּדָה - שֵׁרוֹת הַשָּׂמָה מְקֻצְעֵי לֹאזְרָחִים וּוּתִיקִים

טוב שאתם כאן, כי יש הרבה משרות פנויות שמתאימות לבני 60 ומעלה. אנחנו כאן אתכם, ויחד נחפש את מסלול התעסוקה החדש שלכם.

מה נעשה אחרי שתפנו אלינו:

- ראשית נברר מה ההעדפות שלכם ואיזה ניסיון יש לכם
- אם צריך נתאים לכם כלים והכשרות (כגון – כישורי מחשב, הכנה לשוק העבודה)
- נאתר משרות שמעניינות אתכם
- נערוך את קורות החיים שלכם
- נחבר אתכם למעסיקים מתאימים
- נכין אתכם לראיון העבודה
- ונמשיך ללוות אתכם גם לאחר ההשמה

עם הניסיון שלכם בעבודה והניסיון שלנו בהשמה, זה יכול לעבוד!

וקנין עמי, רכז ווּתִיקִים "הפלוס בשישים",
טל – 050-6230723, amiv@mwg.org.il

בשעה

7:00

בהיכל

נעמן

סדנאות לאורח חיים בריא בכללית

סדנאות גמילה מעישון הסדנאות בסל וללא תשלום, בהרשמה מראש בטלפון *5545	סוכרת הסדנאות ללא תשלום, בהרשמה מראש בטל *5545
קבוצות הליכה קבוצות ללא תשלום ופתוחות לכולם. לפרטים והצטרפות *2700 ובמייל walking@clalit.org.il	כללית באלאנס קבוצות לשינוי הרגלי אכילה מחוץ לסל ובתשלום מראש בטל *5545. הנחה לחברי מושלם ופליטנוס.

בל תרבות - מרץ 2022

4.3 יום ו' 17:30 קבלת שבת במועדון לחבר, כדאי להביא כלי נגינה	27.2 יום א' 17:30 הרצאה ומפגש: "בריאות הנפש – הסיפור של כולנו". יפעת, מרצה מטעם 'עמיתים לזכויות', תספר את סיפורה האישי על התמודדות נפשית, החלמה ושיקום.	
10.3 יום ה' 17:30 פתיחת תערוכת ציורים של רינה פרצובסקי במועדון לחבר	9.3 יום ד' 19:45 ערב יום האישה בחדר האוכל, הרצאה של איילון נופר	7.3 יום ב' 20:30 "אמהות מרוצפות" הצגה במועדון לחבר
15.3 יום ג' 17:30 ד"ר מולקולה מגיע לבדר אותנו ולעשות קסמים בחדר האוכל	14.3/29.3 יום ב' 20:00 מפגש לימוד עם הרבה יעל קריא בחדר העיון בספריה	13.3 יום א' 17:30 סדנת מחול אפריקאי בהרשמה מראש
20.3 יום א' 20:30 אמנון גוטמן – מיומנו של צלם. הרצאה בנושא מאבק באלימות הנשק	18.3 יום ו' מסיבת פורים מטורפת! בחד"א עם דיג'יי נתי נוב. אלכוהול, מוזיקה ואוכל חופשי. עלות לחבר: 20 ₪. חוץ: 80 ₪.	17.3 יום ה' 17:30 תהלוכת עדלאידע בסגנון ברזילאי

עוד תרבות:

1 תרבותודות - לנופר ורביב פרקש, לאדם עומר ולניר ברונשטיין
על כל העזרה בהפקת טיול ט"ו בשבט

2 חברים יקרים,
ועדת תרבות מזמינה אתכם לקחת חלק בפרויקט קיר הנצחה וזיכרון לשמות
הנספים בשואה. יחד נחשוב על מיקום, עיצוב והמהות המתאימה לקהילה.
מוזמנים לפנות לדנה לפרטים

3 צוות יום הזיכרון לחללי צה"ל מחדש את פניו ומזמין אתכם לקחת חלק.
אם תרצו לקחת חלק בהכנת הטקס, בקריינות, בנגינה או בשירה פנו אלינו -
ניתן לפנות לאור פלג או לדנה רוטמן.
צוות החג

